

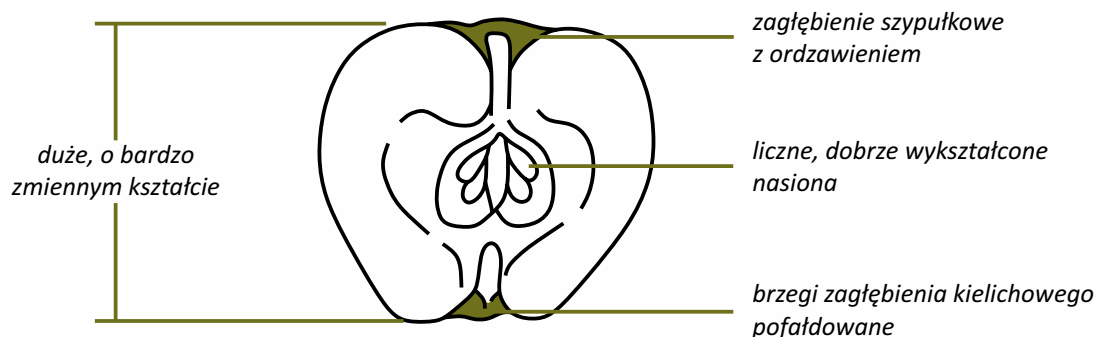
Antonówka

POCHODZENIE: odmiana rosyjska, otrzymana w okolicach Kurska, po raz pierwszy opisana w 1826 r. [1]

INNE NAZWY: 'Antonówka Zwykła', 'Antonowka', 'Antenovka', 'Antoni', 'Antonifka', 'Antonowka obyczajna', 'Antonowka prostaja', 'Antonowkoe yabloko', 'Antonowka', 'Antony Bergamot', 'Cinamon', 'Dukovoje', 'German Calville', 'King of the Steppe', 'Nalivia', 'Possart's Nalivia', 'Russian Gravenstein', 'Vargul' [1]

TYP UŻYTKOWY: odmiana przeznaczona na przetwory, zwłaszcza soki [2]

PORA DOJRZEWANIA: początek września [2, 3]

Owoce średniej wielkości, nierównobokie, cylindryczne. Skórka jasnozielona, zagłębienie szypułkowe ordzawione, zagłębienie kielichowe pofałdowane. Miąższ biały, z lekkim odcieniem zielonkawym, kruchy, kwaskowaty, bardzo aromatyczny. [2, 3, 4, 5]

Dojrzewają na początku września, przechowują się bardzo krótko. Drzewa są wytrzymałe na mróz, ale źle znoszą suszę. Kwitnie wczesnie i jest bardzo dobrym zapylaczem dla innych odmian. [2, 4]

Piśmiennictwo:

1. Mikołajski A., THE COMPLETE WORLD ENCYCLOPEDIA OF APPLES, Londyn 2017;
2. Rejman A. (red.), POMOLOGIA: ODMIANOZNAWSTWO ROŚLIN SADOWNICZYCH, Warszawa 1994;
3. Sękowski B., POMOLOGIA SYSTEMATYCZNA, TOM I, Warszawa 1993;
4. Hodun G., Hodun M., PODRĘCZNY ATLAS DAWNYCH ODMIAN JABŁONI, Gruczno 2012;
5. Sobieralska R., Pająkowski J. (red.), TRADYCYJNE SADY PRZYDOMOWE, Świecie 2009